

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

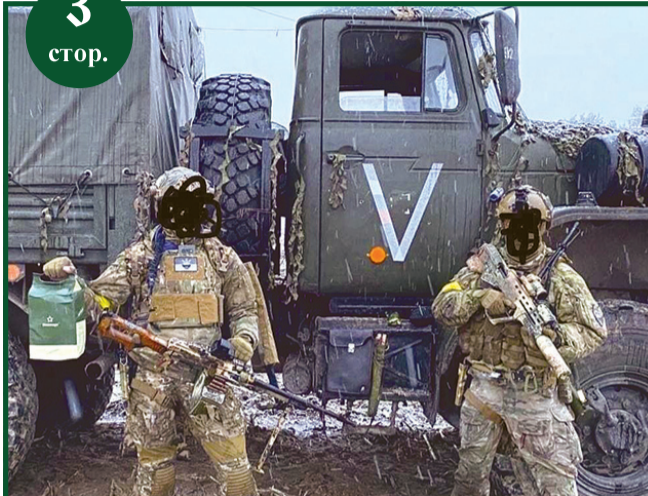
БОРОТЬБА!

2
стор.

У пам'яті побратимів - навечно!
(ротний "Барні")

3
стор.

Трофеї ЗСУ і досі продовжують зростати

4
стор.

Людина: а що ми знаємо про її єство?

ХТО І ЯК ВИХОВУЄ МАЙБУТНЮ ВІЙСЬКОВУ ЕЛІТУ УКРАЇНИ?

Серед усіх нинішніх "богунців" в Україні найперший і найголовніший – генерал Ігор Гордійчук. Україна чудово знає про його бойовий шлях, про видатні подвиги на полі ратної праці цього бойового офіцера ЗСУ. Глибоко символічно, що життєвий шлях бойового командира і вже бувалою воїна, генерала Ігора Гордійчука найбільше пов'язаний із навчанням. Розпочалося воно ще у військовому училищі, затим – у військовому інституті. Іспити бойовому офіцерові довелося складати в обстановці війни, обороняючи Сапун – гору, у тепер вже легендарних рейдах літа 2014-го року під пекучим сонцем степового Донбасу. Після поранення і одужання – знову навчання: у Канаді, США, майже рік генерал Гордійчук проходив службу в Афганістані. Сьогодні він – на найбільш відповідальному посту у своїй військовій кар'єрі. Він відповідає за майбутнє українського війська. Сьогодні Герой України, генерал-майор ЗСУ, начальник Київського військового ліцею імені Івана Богуна навчає і виховує майбутню військову еліту України. Про щоденне життя ліцеїстів-богунців, про навчальні будні ліцею імені Богуна, про те, якими бачить своїх нинішніх підопічних у майбутньому житті Ігор Володимирович Гордійчук ми детально розповімо у наступному номері нашої газети.

ДО ЖИТОМИРА, НА НОВЕ МІСЦЕ РОБОТИ, РОТНИЙ "БАРНІ" ВЖЕ НЕ ПОТРАПИТЬ

ЦЯ РОЗМОВА ВІДБУЛАСЯ ЩЕ НАПРИКІНЦІ 2022-ГО РОКУ. КОМАНДИР ОДНІЄЇ ІЗ РОТ БАТАЛЬЙОНУ "ПОЛІСЬКА СІЧ" ЛЕЙТЕНАНТ "БАРНІ" ПОГОДИВСЯ РОЗПОВІСТИ І ПОДІЛИТИСЯ ВРАЖЕННЯМИ ВІД НЕЩОДАВНІХ БОЇВ, У ЯКИХ ЙОМУ ТА ЙОГО ПІДРОЗДІЛУ ДОВЕЛОСЯ БРАТИ УЧАСТЬ. РОЗМОВА, ЯК ЗАВЖДИ, РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ ІЗ "ДЕТАЛЕЙ" СУТО ФРОНТОВОГО ЖИТТЯ І ТОМУ НАЙПЕРШИМ ЧИНОМ МИ ВИРІШИЛИ З'ЯСУВАТИ "ПОХОДЖЕННЯ" БОЙОВОГО ПСЕВДО ЛЕЙТЕНАНТА "БАРНІ"...

– "Барні" часто асоціюють (увяляють) із образом кіношного ведмедика, але як так сталося, що саме такий образ виник у бойового офіцера ЗСУ?

– Мене ще у школі називали "Ведмедем". Чому саме так – вже й не пам'ятаю, але після навчання у школі, вже й після навчання у військовому інституті, довелося потрапити у товариство мисливського клубу, де усіх зацікавила моя дитяча "клікуха". На "Ведмеда" з-поміж бувалих мисливців я очевидно не "дотягував", а на ведмедика, який поки що лише зростає і мужніє у колективі більш досвідчених колег-мисливців, я якраз і підходив. Ось звідтіля, ще із життя у мирному вимірі, і з'явилося це теперішнє псевдо "Барні", із яким я поєднав своє життя із побратимами у батальйоні "Поліська Січ"

– До речі, чим займався "Барні" у довоєнни й час?

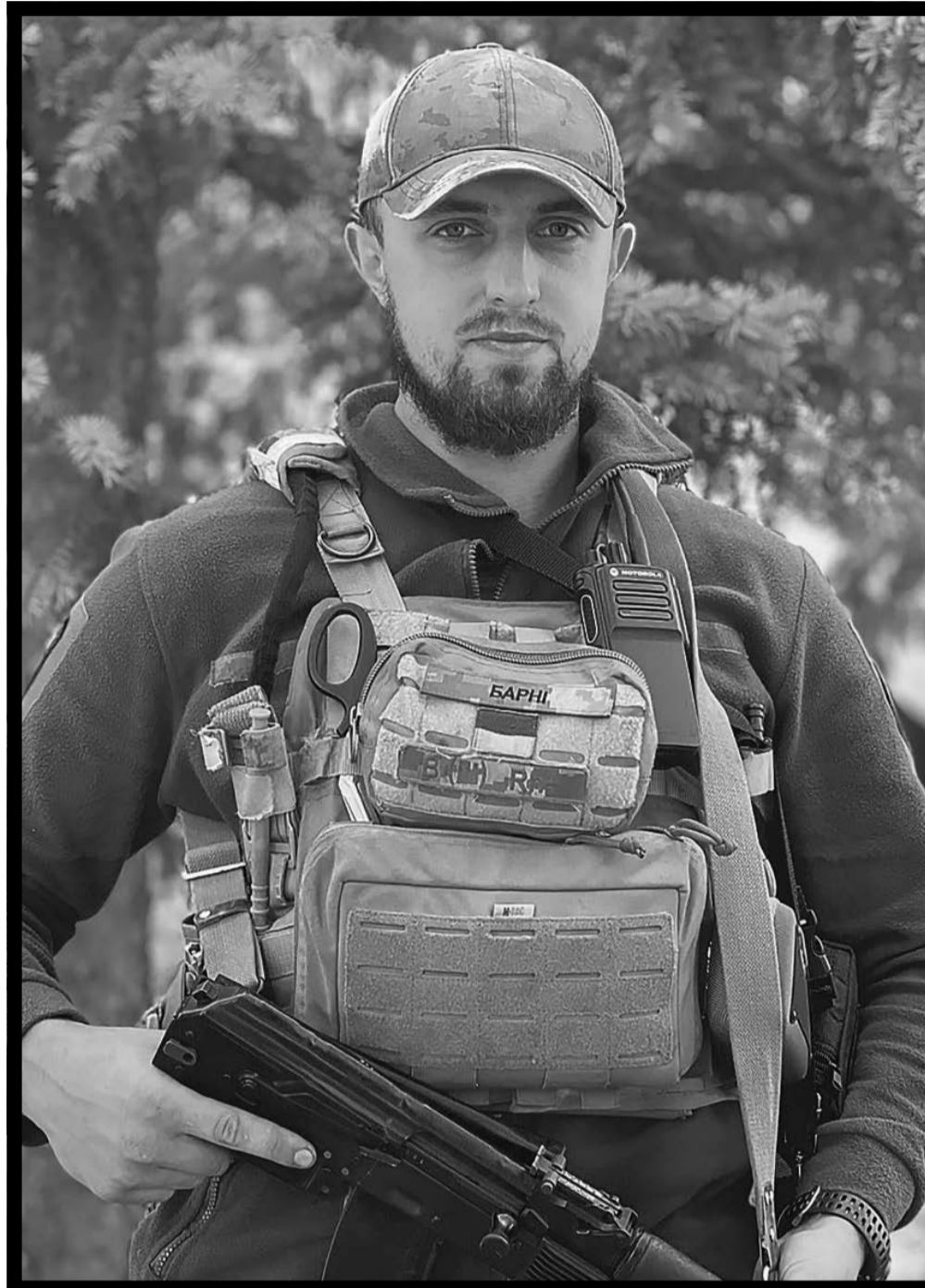
– До початку ось цієї історії із вторгненням росії до нашої країни, я працював в одному із закладів компанії "Філіп Моріс". Йдеться про продаж і просування у торговельній мережі тютюнових виробів. Так сталося, що якраз 24 лютого 2022-го року, мала відбутися дуже важлива подія у моїй торговельно-тютюновій кар'єрі: мене мали призначити менеджером в одному із закладів "Філіп Моріс", який відкривався у Житомирі. Таким чином, мало відбутися мого підвищення, що супроводжувалося переїздом зі столиці до найближчого обласного центру. Жодних проблем у самому факті переїзду до нового місця роботи у мене бути не могло, бо у Житомирі я тривалий час навчався і знав місто непогано.

– Питання, як до працівника тютюнової компанії "Філіп Моріс": ви особисто палите?

– До того, як потрапити сюди, на передову, я ніколи не палив, хоча мені й довелося працювати якраз у сфері, пов'язаній із палінням. Сьогодні у цій галузі серед споживачів тютюнової продукції відбуваються чималі зміни – цигарки витісняються новою продукцією – айкосами. Якраз цим я й мав займатися у Житомирі, на новому місці роботи.

– Проте до нового місця тобі доїхати так і не довелося?

– Звісно, 24 лютого, якраз посередині робочого тижня, все змінилося докорінним чином. Замість поїздки у Житомир, я поїхав до рідного села. Як і годиться, у разі оголошення і запровадження воєнного стану, прибув до місця своєї реєстрації. Вдома, у селі, мобілізація розпочалася на рівні формування місцевого підрозділу територіальної оборони. Я, звісно ж, подався туди.

Тиждень, а можливо трохи більше, був на чергуваннях, у межах території місцевої громади, а тоді не витерпів, втік із дому і подався у військомат. Звісно, майже таємно від рідних, які не дуже то й хотіли, аби я шукав пригод "у світах".

– Як ви стали ротним у батальйоні "Поліська Січ"?

– Загалом я маю повноцінну військову освіту, оскільки навчався у військовому інституті, у нас була кафедра, ми отримували відповідні знання, проходили збори і т.п. І тоді, коли мене призвали у Першу окрему бригаду імені Богуна, то на посаду взводного я потрапив, як лейтенант.

– Варто зауважити, що з-поміж інших своїх колег ви відрізняєтесь особливим характером, ваші побратими ледь не в один голос кажуть, що у вас ніколи не буває поганого настрою, а оптимізму лейтенанта "Барні" вистачить на всіх...

– Бути на позитиві, намагатися вселити у свідомість своїх підлеглих бійців хоча б іскорку надії, оптимізму, чогось живого, звичного із того, що довоєнного життя – це моя звичка і так буває, що підтримати людину, яка відчуває смуток, яка перебуває в обстановці надриву, яка по суті, часто дивиться у вічі смерті – мій найперший обов'язок. Роблю це щиро, від душі і, мабуть тому добре розумію, що відбувається у колективі побратимів.

– Очевидно тому ви досить швидко пройшли перший етап своєї командирської кар'єри і вас призначили командиром роти?

– Командуванню, звісно ж, видніше, бо нам сьогодні не до того, аби розмірковувати над причинами і деталями тих чи інших

наказів. Ми весь час у боях, у сутічках із підлим і добре навченим ворогом.

– Ось тут якраз і детальніше. Ваша рота не із розмов знає про тактичні особливості ворожих дій. Наскільки досконало воюють підрозділи наступаючого противника?

– Ну, найпершим чином, хотів би і відзначити їх тактику, якої раніше у діях рашистів ми не бачили. "Вагнерівці", які сьогодні сунуть на наші позиції, сповідують дуже ризикову тактику взаємодії зі своєю артилерією. Уявіть собі, що на позиції нашої роти упродовж тривалого часу не припиняється потужний артобстріл. Іноді він досягає просто таки неймовірних масштабів – кацапи стріляють із усього, що є під руками. І тільки-тільки обстріл затишає, ворожа піхота вириває за якихось десятих метрів від наших траншей та укріплень. Буває, що бій доводиться вести вже в умовах безпосереднього контакту із "вагнерівцями".

– Якщо оцінювати дії ворога за певною, скажімо, 10-бальною шкалою, то ваш супротивник заслуговує на певну відзнаку?

– Скажу відверто і прямо – заслуговує і навіть на всі 10 балів. Інша справа, яким чином це все досягається. Те, що "вагнерівці" мають у своєму розпорядженні найрізноманітніший арсенал стрілецької зброї, не є новиною. Вони, до речі, нею добре володіють. Це відчувається і про це ми знаємо. Але є й інші обставини, які впливають на тактичні елементи наступу рашистських бойовиків. Перше, вони однозначно знаходяться під дією якихось речовин. Чи то психотропні препарати (наркоти), чи ще щось, але, що сказати, коли вагнерівець йде на танк, намагаючись вразити броню із підру-

чних засобів.. Коли у бій кидаються люди без "броніків", без належного за всіма мірками стрілецького бою екіпірування, то збагнути все це дуже важко. Недаремно у рядах ЗСУ таких "екземплярів" називають "відбитими". І це – не перебільшення.

– Але до проривів у нашій обороні подібна тактика "вагнерівців" все ж таки призводить?

– Звісно ж, буває, що бій ведеться вже у наших окопах. Ще один прийом, які "вагнери" почали застосовувати нещодавно – одягати спорядження (обмундирування) підрозділів ЗСУ. Ось зовсім свіжий приклад: наші хлопці кажуть, що зненацька, у розпал бою, поряд у траншеї, з'являється постать у формі бійця ЗСУ. Звісно ж, упродовж якоїсь миті виникає питання, хто ж це насправді? І якраз у момент такої "заминки" ворог стріляє в упор. На щастя, якраз у той момент поряд із нашим бійцем, якого дістала куля противника, був його брат, який миттєво зорієнтувався і закидав "вагнерівців" у нашій формі гранатами. Пораненого побратима вдалося евакуювати у безпечне місце і таким чином врятувати йому життя.

– І які висновки треба робити у таких ситуаціях? Як протидіяти ворогові?

– Найпершим чином, вдосконалювати підготовку бійців у момент бойового з'ясування. Очевидно для того, щоб почуватися у бою впевнено і діяти у залежності від обстановки, треба більш ретельно навчати наших хлопців володінню і опануванню всіма видами стрілецької зброї. Якщо боєць потрапляє на передову після підготовки на полігоні, де він відстріляв один ріжок зі свого автомата, то цього вкрай мало. Боєць має знати АГС, СПГ, вміти стріляти із кулемета, вміло використовувати у залежності від ситуації гранати. Це ж не просто щось надзвичайне, а елементарно потрібні навички, без яких успіх не приходить. Тим паче, що до лав ЗСУ сьогодні мобілізують людей, які ніколи у війську не служили. Тому такий народ потребує посиленого курсу навчання та всебічної підготовки до бойових дій.

– Ви, як ротний командир, вже маєте досить поважний фронтний досвід. Додому пишите про свої будні, чи оберігаєте рідних від суто військових новин?

– Мої рідні точно не знають, де, у якій ролі і на якій посаді я перебуваю. Розповідаю їм, що у мене все нормально, що служу я здебільшого у "другій лінії оборони" і що тут відносно спокійно. Батько у мене "сердечник", має проблеми зі здоров'ям і мати також не має надмірно хвилюватися стосовно моїх фронтових буднів. А так – вони зі мною, ми на зв'язку, і я, і вони про це знають. Так що все буде добре! Прорвемося і переможемо!

Поки наша бесіда мала потрапити на шпальти газети, минуло більше місяця часу. Лейтенант "Барні" встиг отримати чергове військове звання і став старшим лейтенантом. Проте в останній день 2022-го року, вже надвечір, всього за півтори години до його завершення, рота старшого лейтенанта "Барні" потрапила під мінометний обстріл і вступила у бій із "вагнерівцями". У розпалі бою ворожа міна майже впритул вразила ротного командира, а подальша доля його поки що невідома. Вважається, що старший лейтенант "Барні" зник безвісти о десятій вечора 31 грудня 2022-го року. Шансів і сподівань, що ротний живий чи, бодай потрапив у полон, майже ніяких. Але й точного місця, як і самого факту його загибелі, зараз встановити неможливо. Йде війна...

Росіяни намагаються "промацати" українську оборону на суходолі, на морі та в повітрі

Російські окупанти намагаються "промацати" українську оборону. Це відбувається і на суходолі, і на морі, і в повітрі.

Росіяни, зокрема, задіюють авіацію, а це свідчить про підготовку злагодження сил повітря і моря, повідомила начальниця об'єднаного пресцентру сил оборони Півдня Наталія Гуменюк.

"Спостерігаємо і динаміку змін у корабельному угрупованні: воно то критично

збільшується, то зменшується, ракетноосії курсують туди-сюди, буквально годину тому їх було чотири, вже зараз їх три. Цілком ймовірно, що це була передача чергування, наприклад. Зараз напготові в Чорному морі 20 ракет типу "Калібр" – один підводний, два надводних ракетноосії, і маневри не припиняються", – зазначила вона.

Крім того, ворог використовує безпілотні розвідники.

"Також розуміємо, що вони тяжіють до певних скреп і їх фраза "можем павтаріть" може спроктуватися і на лютий цього року", – додала Гуменюк, додавши, що сили оборони на всіх напрямках готові до будь-якого розвитку подій.

Стосовно диверсійно-розвідувальних груп у гирлі Дніпра поблизу Херсона, то Гуменюк зазначила, що таким чином ворог нагнітає ситуацію, але потужностей для форсування ріки він не має. На лівий берег Дніпра у Херсонській області окупанти підтягли нових мобілізованих, оскільки мали високі втрати. Але якісного складу ворог не має.

Кінбурнська коса продовжує перебувати в "сірій зоні": і українці, і окупанти тримають її під вогневим контролем, що не дає можливості встановити над нею повноцінного контролю.

Обсяг трофейної російської техніки у ЗСУ можна порівняти з допомогою кількох великих країн

Кількість трофейної російської техніки, яку Сили оборони України використовують проти окупантів, можна порівняти з обсягом допомоги кількох великих держав Україні. За словами речника Головного управління розвідки Міноборони Юсова, захоплена техніка росіян – це важлива допомога українській армії.

"Допомогу можна порівняти з декількома великими державами, які допомагають Україні. Так, це бронетехніка, зокрема і танки, і БМП. Танки абсолютно різні – і сучасні, і модифіковані. Частина захо-

Байден і Зеленський можуть зустрітися у Польщі

Президент України Володимир Зеленський може зустрітись із президентом США Джо Байденом наприкінці лютого під час візиту глави Білого дому до Польщі. Про це повідомило польське видання Dziennik Gazeta Prawna.

Як відзначає видання, не виключено, що візит Джо Байдена до Польщі наприкінці лютого супроводжуватиметься приїздом у сусідню країну Володимира Зеленського. Наразі для потенційної зустрічі розглядаються два міста – Жешув і Варшава. "Український президент представить мирний план і ще раз закликає до про-

ведення міжнародної конференції по Україні" – повідомило видання дипломатичне джерело в Києві про плани переговорів.

Зеленський також повернеться до теми надійних гарантій післявоєнної безпеки для Києва, додало джерело.

Наразі візит Джо Байдена в Україну не розглядається. За словами координатора Ради національної безпеки Білого дому з питань стратегічних комунікацій Джона Кірбі, президент США не відмовився від ідеї відвідати Україну, але наразі таких планів немає. Як ще раніше повідомляли ЗМІ у Сполучених Штатах Америки, Джо Байден розглядає майбутній візит у Європу, щоб підтримати Україну у річницю вторгнення.

ЗЕЛЕНСЬКИЙ, БЛІНКЕН І БЛАЩАК

Президент України Володимир Зеленський і Держсекретар США Ентоні Блінкен отримали звання "Людина року – 2022" за підсумками експертного опитування польського щотижневика Wprost.

Цього разу нагорода дісталася декільком номінантам, які внесли найбільший вклад і спричинили найбільший вплив на економічне, соціальне та політичне життя. Премія "Людина року" газети Wprost у цьому році була вручена за боротьбу від імені цивілізованого світу за вільну Європу, за віру у найскладніший час, коли у декого її не було, за стійкість і витримку, коли траплялися невдачі і за надію, коли з'являлися сумніви.

"І щонайперше – за перемогу України, яка просто змушена відбутися вже незалежним" – ось такими словами супроводжувалось оголошення про визначення прізвищ і посад переможців премії "Людина року -2022"

Окрім Президента України і Держсекретаря США, премію "Людина року" отримав і міністр оборони Польщі Маріуш Блащак.

"Саме завдяки його зусиллям польська армія увійшла у першу двадцятку престижного рейтингу Global Firepower – найбільших військових держав світу."

При цьому Wprost зазначає, що сьогодні сильна військова та лідерська позиція Польщі на східному фланзі НАТО стала найкращою гарантією польської безпеки і найефективнішим способом стримування росії і допомоги Україні.

Польський тижневик зазначає, що "2022-й рік був особливим. Вторгнення росії в Україну привело Польщу і всю Європу до найскладнішого і найдраматичнішого моменту у її новітній історії. Безпека нашої країни стала першочерговим завданням. Саме тому у цьому році премія "Людина року" отримала трьох переможців. Це троє людей, які внесли найбільший вклад у підвищення безпеки у нашому регіоні"

Видання зазначає, що "Держсекретар США Ентоні Блінкен удостоєний почесного звання "Людина року" від експертів Wprost в знак визнання важливості польсько-американських стосунків в умовах планетарних викликів російської агресії в

Україні." "Ми цінуємо, що у момент випробувань американська дипломатія не піддалася на жодні спокуси зберегти статус-кво у стосунках із російським агресором, і це можна вважати найкращим критерієм правильності нашого геополітичного вибору", – аргументували редактори видання своє рішення.

"Тим самим США реагують на brutальне порушення принципів мирного співіснування у Європі абсолютно адекватним чином і демонструють, що насиллю та агресії і з боку авторитарних режимів завжди буде чинитися рішучий опір. А злочини агресорів неодмінно отримають належне покарання", – додали в газеті.

Україна напередодні дуже активної фази війни

Україна напередодні дуже активної фази війни, яку розв'язала проти української держави Росія. Про це сказав речник Головного управління розвідки (ГУР) Міноборони Андрій Юсов. За його словами, зараз росіяни продовжують наступальні дії, тому що посилюється міжнародна підтримка України, зокрема оборонна.

"Скоро вже наступний Рамштайн, де будуть чергові новини про підтримку України. Тому частково мобілізованих, а також злочинців із Вагнера та інших, так званих приватних військових компаній, продовжують кидати на штурмові дії", – сказав представник ГУР.

Він підкреслив, що Сили оборони, на відміну від окупантів, воюють вмінням, а не числом, тому втрати ворога набагато вищі, ніж в українській армії.

"На жаль, є втрати й в нас", – сказав Андрій Юсов.

Спікер ГУР запевнив, що майстерність

та мотивація українських воїнів, плюс техніка та озброєння, як вітчизняні, і особливо допомога від міжнародних партнерів, – це те, що зрештою зламає і перебіг цих наступальних дій.

"Ми знаходимося напередодні дуже активної фази. Лютий та березень – це будуть дуже активні дії", – сказав Юсов. Про те, що Росія готує нову хвилю наступу в Україні до 24 лютого, каже і секретар РНБО Олексій Данилов. Головна мрія російського диктатора Володимира Путіна – вийти на адміністративні кордони Донецької та Луганської області. Якщо пошастить – повністю захопити Запорізьку область, щоб можна було подати це як додатковий успіх.

Готових резервів та достатніх ресурсів на широкомасштабні операції у Росії наразі немає, а головними наступальними "кулаками" рашистів стануть підрозділи зі щойно мобілізованих на просторах імперії новачків. Тому головне завдання ЗСУ на лютий – мінімізувати просування ворога, дочекавшись західної важкої техніки та, підготувавши резерви, розпочати новий контрнаступ навесні.

КОЛО ЖИТТЯ – ОБРАЗ ЄСТВА ЛЮДИНИ, ПЛЕТЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ОБЕРІГ

Без глибокого розуміння єства людини неможливо зрозуміти і сам Закон Божий. Бо цей Закон визначає духовне кормління всього людського у Всесвіті (КОН – кормління Отцем Небесним, Закон – за КОНОм). Це добре розуміли наші давні православні предки, православні Отці минулого, Рахмани та духівники всіх рівнів посвяти, які просвітлювали та поширювали розуміння єства людини в давньому слов'янському, а далі, в – українському суспільстві.

Так що ж таке єство людини? За Рахманським вченням – це сума енерго-польових, духовних та матеріальних чинників, що творять явленого світлого духовно чоловіка, який заслуговує кормління небесного – за КОНОм.

Ця сума елементів являє собою образне коло з хрестом в середині, де кожна точка на колі відповідає певному елементу єства людини. Ці елементи разом складають цілісну структуру духовно світлого чоловіка.

Таких елементів у єства людини чотири, і вони мають свої давні рахманські назви:

1. **Душа** – польова управляюча структура, роджена в рівнях Отців Ірїю;
2. **Дух людини** – індивідуальне польове оточення (має 3-и широкі функції);
3. **Атман** – дух творення, багатопольове біополе, енергетична система чоловіка;
4. **Тіло** – фізичне тіло, явна, матеріалізована мирська частина чоловіка.

Що ж виконують ці елементи єства людини? Як вони працюють?

Душа (світла душа) – єднає єство людини з Світлим Ірїєм, Правом, духовним Родом людини, з місцем де Душа народилась. Власне душа і є людиною, бо без неї система світлого чоловіка не працює та не здатна ясно мислити, усвідомлювати, мати духовне кормління. Для Душі її кормління – це Чистий Дух, що його дає Творець. Після втілення в високодуховного чоловіка, в Праві залишається модель такої душі – або матрична душа, яка повинна прийняти всі пережиті удосконалення (якщо такі відбулись у мирському явленні). Вона дає можливість нових явлень духовної людини в майбутньому (реанкернація – реінкарнація). Душа людини в Світлом Ірїї може мати від 10 до 48 полів.

Дух людини – система об'єднуюча все єство, яка має три визначальні функції: Перша – створення енерго-польового середовища (енерго-польового оточення) в якому весь час перебувають усі інші компоненти людського єства (у формі польового яблука). Друга – утримання голографічної моделі (форми) людського тіла – постійно діючого вірту-

У ВСЕЛЕНЬКОМУ ЗАКОНІ, ГОЛОВНОМУ ЗАКОНІ ВСЕСВІТУ, ПРИСУТНЕ ОДНЕ З ГОЛОВНИХ ПОНЯТЬ, ЯКЕ Є ОСНОВОПОЛОЖНИМ ДЛЯ ЖИТТЯ У ВСЕСВІТІ. ЦЕ ПОНЯТТЯ ЄСТВА ЛЮДИНИ. РОЗУМІННЯ ТАКОГО Є ОСНОВОЮ ПРАВОСЛАВНОГО РАХМАНСТВА ТА ВИЗНАЧАЄ СУТНІСТЬ БОЖОГО ДУХОВНОГО КОРМЛІННЯ ДЛЯ ЛЮДЕЙ. ВОНО ДАЄ ЗРОЗУМІННЯ ТОГО, ЩО У МИРІ ЗЕМЛІ Є ЛЮДСЬКИМ, А ЩО НЕЛЮДСЬКИМ, РУЙНІВНИМ.

ального проекту тіла і його частин (органів, систем життєдіяльності), для можливості оновлення, регенерації та відтворення фізичних параметрів (має біля мільйона програм). Третя – прийняття та передачі елементів духовного кормління (Чистого духу та Живи), для кормління інших компонентів єства людини, Душі та Атману, по Закону Творця.

Атман – творюча, складна енерго-польова силова система (енергонакопичувач), яка через енергетичні канали та центри (чакри та інше), через силу полів, оживляє людське тіло, робить його функціональним для діяльності людини. Для системи Атману людини єдиним джерелом є Жива – енергія широкого діапазону (зважаючи на духовність людини, її чесноти та гріхи), яка надходить з Правих відповідно до Закону Творця (КОНу).

Тіло людини – фізичний прояв чоловіка, матеріальний, який має окреме явне кормління – їжею. Натомість, засвоєння такої, гармонійності розвитку та існування самого тіла, корегується станом Душі, Духу і Атману. Позитивну корекцію такого стану дають системні усвідомлені пости (ПІСТ – перехід Ірїю Світлого Творця/ в душі православні), які допомагають налагодити взаємозв'язок високого духовного і матеріального.

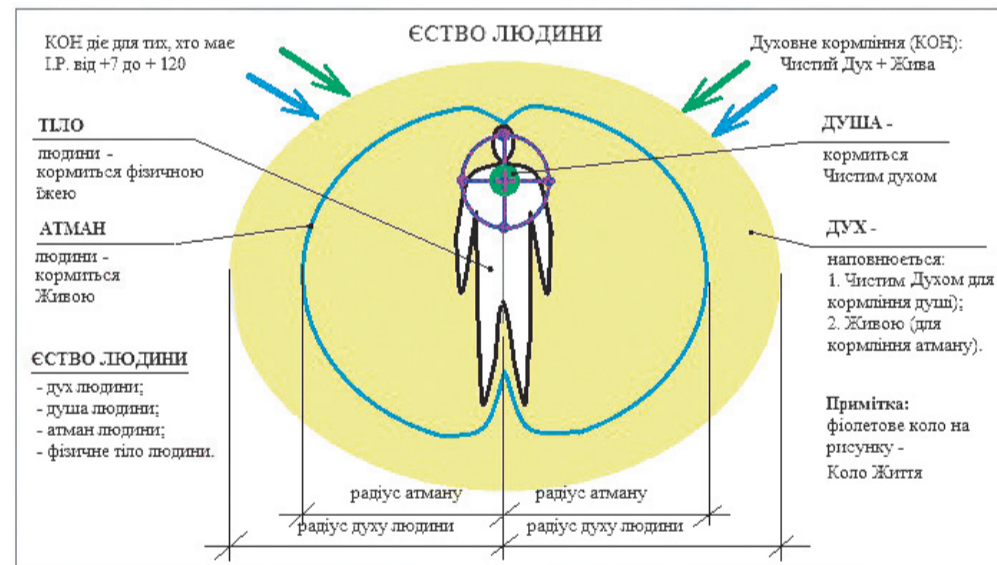

СХЕМА ЄСТВА ЛЮДИНИ – ГАРМОНІЙНА ЦІЛІСНІСТЬ З ДУШІ, ДУХА, АТМАНА ТА ТІЛА

За рахманським вченням та відповідно до Вселенського Закону – людиною вважається гармонійний чоловік, який має світлу Душу (ЛЮДИНА – Любота/ краса Дана ІН/чоловіку А/духовному), який живе по Закону Божому (Закону Правих). Рахмани минулого казали – людина має завжди бути вільною від впливів нечисті, від впливів темних проявів (підлості, агресії, брехні, обману, жадоби, страху, егоїзму і т.п.).

Недосаяжність впливів нечисті на Душу людини цінувалась у давньому православ'ї найвище. Рахмани та духовні

Давнє вчення про єство людини

воїни, Характерники, воювали виключно за волю, за міцний замок Душі, який береже від посягань нечистого, з ключом у руках самої людини (звідси вислови – міцна, непереборна, сталава, тверда воля).

То як же тримати відповідну духовну чистоту? Як це робили православні предки, Святі Отці минулого?

Треба зазначити, що підтримання свого єства в належному стані, потребувало від предків, наступного:

А. Виконання законів Правих (щоденної духовної гігієни, шанування свят Кола Року);

Б. Підтримки у постійній гармонії власного єства (Душі, Духу, Атману, Тіла);

В. Постійного очищення темних впливів на оточення, уникнення спокус та гріхів;

Г. Неприйняття нелюдського в принципі, боротьби з ним у можливий спосіб.

Але хто ж є носієм бездуховного і нечистого?

В далекому минулому православні Отці носіїв бездуховного і нечистого називали нелюдами (нищими, падшими). Бо нелюд, не шануючи Творця і Праву, втрачав волю і людське єство. Вібравці його полів ставали нищими визначених Законом Божим. Кількість полів Душі зменшувалась до 8 (восьми), нижче людської межі (десять полів).

"Душа" нелюда чорніла і перетворювалась на примару, опускаючись до темного і агресивного, потрапляючи у залежність від низьковібравційного скопища –

антисвітом і виконувала роль механізму енергетичних крадіжок (викиданням темних агресивних польових шупалець). До того ж ця оболонка отруювала навколишній простір низькими вібраціями, небезпечними для духовно байдужої людини.

Тіло нелюда втрачало гармонію, отримуючи проблеми на фізичному рівні – соматичні розлади, хвороби, недуги. Від цього нелюд ставав ще більш небезпечним. Він, у різні способи, намагався вкрасти енергію у духовно необізнаних – емоційним збуренням, неадекватністю, розчуженням, жалістю, оббріхуванням, підступом, усім, що здатне викликати неконтрольовані емоції у слабкодушких людей та відкрити їх волю.

Зрозуміло, чому у період Апокаліпсису Творець та Небо найперше вичистили антисвіт – головний польовий гнійник у Всесвіті, скопище темних руйнівних вібрацій.

Нині ліквідований антисвіт вже не впливає на нелюдів Землі, які через це позбулись здатності приймати адекватні рішення. Поступово нелюди втрачають і ознаки пристосування під людське (ознаки мімікрії), що вказує на подальшу деградацію...

То що маємо зрозуміти із сказаного? Найперше те, що Творець і Права шанують світле людське єство і бачать Новий Мир Нової Землі виключно як середовище людей. Бо таке середовище має бути інтегроване в Вселенську систему духовного кормління Творця виключно як любляче та щире!

Нелюдське повинно піти дорогою повного очищення – через поширення Апокаліпсису в земній Яві. Бо нелюди, як раби антисвіту – це елемент паразитуючої темної системи, яка тисячоліттями крапа енергії Творця і Правих, через що стала для Всесвіту руйнівною і небезпечною!

Розуміння людського єства землянами (дорослими, молоддю, дітьми), збереження такого від нелюдських посягань – є перепусткою для входження в Новий Мир Нової Землі.

Так пророкували духовні Отці православного минулого!

Так заповідали Рахмани!

Маємо зрозуміти: збереження світлого єства людини – це екзамен для кожного українця, екзамен для всіх землян які прагнуть зберегти світлу Душу і пройти з нею у майбутнє!

Чи готові зрозуміти глибинні заповіді, чи ні? Як вважаєте?

Підготував Валентин Дем'янов

ЛЮДИНА ЗІ СВІТЛИМ ЄСТВОМ НЕСЄ ОТОЧУЮЧИМ ДОБРО І РАДІСТЬ!